

پرسش: آیا در فقه اهل سنت فتوایی برای کشتن شیعیان وجود دارد؟ در وهابیت چطور؟ آیا اساساً برای این که اگر هفت شیعه را بکشند به بهشت می‌روند فتوا دارند؟

اشاره: ابتدا باید چه در عرصه مباحث اعتقادی و نظری و چه در عرصه فقه و احکام، بین «وهابیت» و «اهل سنت» تفکیک قابل شد، چرا که وهابیت اصلاً یک مذهب نیست، بلکه یک فرقه، یک حزب یا بهتر بگوییم یک تشکیلاتی است که توسط انگلیس و فراماسونها، به سرکردگی محمد بن عبدالوهاب بن سلیمان نجدی (۱۱۱۵ - ۱۲۰۶) پایه‌گذاری شد.

الف - وهابی‌ها به لحاظ مباحث اعتقادی خود را پیرو نظرات ابن تیمیه^۱ دانسته و در فقه خود را پیرو مذهب حنبلی می‌دانند، اما هر چه سیاستشان حکم کند و یا انگلیس دستور دهد را به نام دین بیان می‌کنند. چنانچه برای نگهداشتن تروریست‌ها در اردوگاه‌ها و میادین عملیاتی، حتی فتوای ازدواج با محارم را صادر کردند.

ب - در تشیع و تسنن، احکام فقهی از منابع مشخصی استنباط و استخراج و بیان می‌گردند. این منابع در تشیع عبارت است از: «قرآن، سنت، عقل و اجماع» در میان مذاهب اهل سنت، عقل حجیت ندارد، و ابوحنیفه که ملقب به «امام اعظم» است، «قیاس» را نیز حجّت دانسته که مالکی‌ها و حنبلی‌ها اهمیتی برای آن قایل نیستند و شافعی‌ها بینابین می‌باشند.

ج - پس نه تنها در هیچ یک از منابع فقهی تشیع و تسنن، قتل عمد (چه مسلمان و چه غیر مسلمان)، آن هم به دلایلی چون اختلاف مذاهب و حتی ادیان جایز شمرده نشده است، بلکه به شدت تقبیح شده است. البته احکامی چون جنگ، قصاص، ریشه‌کن کردن سران و اصحاب فتنه، شدت با کفار و منافقین، مجازات حربی (کسی که مسلحانه امنیت جامعه را به مخاطره اندازد) و ... که هر کدام تعاریف و قوانین خود را دارد، احکام قضا و حکومتی است، نه این که هر کسی بتواند هر کسی را که دلش خواست بکشد.

د- در مذهب حنبلی و حتی تشکیلات وهابیت نیز حکم، فتوا و قانونی تحت عنوان شیعه کُشی وجود ندارد، و اگر چه میل باطنی اغلب به اصطلاح مفتی‌های وهابی بر شیعه کُشی است، اما جرأت صدور چنین فتوایی ندارند. لذا انحرافات ددمنشانه‌ای چون استحاب شیعه‌کُشی (هر کس هفت شیعه را بکشد، یا با پوست سرش کفش درست کند و ...، وارد بهشت می‌شود و یا خدا بیماریش را شفا داده یا نذرش را ادا می‌کند و ...) را به صورت شایعات و خرافات بسیار محکم در میان آنها رواج می‌دهند

تکمله: مسلمان کُشی و به ویژه شیعه کُشی، فقط فتوای فراماسون شیطان‌پرست و صهیونیسم جنایتکار است. یک استراتژی در سیاست کلان آمریکا و انگلیس است که به شیوه‌های متفاوت و توسط گروه‌های سازمان‌یافته و تعلیم دیده انجام می‌پذیرد. مذهب اصلی این مزدوران در سرتاسر جهان که به نام‌های متفاوت القاعده، سلفی، تکفیری، داعشی و ... ظهور یافته و خواهند یافت، فقط «مذهب دلار» است که آن هم از نفت مسلمانان و جیب سعودی‌ها و حکام عرب تأمین و هزینه می‌شود و نه خزانه آمریکا، انگلیس یا اسرائیل. نامش را از تکفیری سوریه گرفته تا داعش «عراق و سوریه» تا بوکوحرامر آفریقا و ... مسلمان گذاشتند تا اولاً اسلام را که پس از انقلاب اسلامی ایران و استقرار نظام جمهوری اسلامی ایران و مواضعش در مقابل استکبار و ظلم و جنایت و دفاعش از فلسطین و ... در اذهان عمومی جهانیان جلوه کرده است و سبب بیداری مسلمین شده است را خراب کنند و ثانیاً مسلمانان را به جان هم بیندازند و برای سلطه از بودجه و سربازان خود استفاده نکنند و ثالثاً اسلام‌هراسی را در میان غربی‌ها رواج دهند.^۲

۱ - «احمدبن عبدالحمیم» معروف به «ابن تیمیه» حرّانی دمشقی (۶۶۱ - ۷۲۸ ق) یکی از پیروان اهل حدیث و مروج مذهب حنابله است. او کسی است که افکار و عقاید وهابی‌ها از او سرچشمه گرفته شده و در واقع مؤسس این مذهب به شمار می‌رود. او معتقد به عقاید انحرافی و مخالف عقاید عموم مسلمین مانند تجسیم، حرمت زیارت قبور اولیا، حرمت استغاثه به ارواح اولیای خدا، حرمت شفاعت، حرمت توسل و ... بود و برای اینکه مردم عوام آنها را بپذیرند آن عقاید را به سلف نسبت می‌داد.